

1. ΟΥΤΕ ΠΛΗΘΟΣ, ΟΥΤΕ ΠΑΘΟΣ

Η διαμόρφωση της προεκλογικής δυναμικής οδηγεί στην πρόβλεψη ότι κατά πάσα πιθανότητα στις 25/1/2015 ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι αυτοδύναμος. Θα πλησιάσει το 37% και, σε συνδυασμό με το συνολικό ποσοστό των κομμάτων που θα μείνουν εκτός Βουλής (ΑΝΕΛ, ΚΔΣ, ΔΗΜΑΡ, ΛΑΟΣ και βεβαίως ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ κ.α.) στο 8 – 9%, θα αποκτήσει τις πολυπόθητες 151 έδρες, που θα του δώσουν τη δυνατότητα και να κυβερνήσει και να εκλέξει ΠτΔ. Με τη βοήθεια του bonus των 50 εδρών του εκλογικού νόμου βεβαίως, τον οποίο εδώ και καιρό πιά αποφεύγει να καταγγείλει και να εξαγγείλει την καθιέρωση της απλής αναλογικής.

Ωστόσο η στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ δεν διακρίνεται ούτε για το μέγα πλήθος, ούτε για το μέγα πάθος.

Ως προς το πρώτο, ο ΣΥΡΙΖΑ για πρώτη φορά στα προεκλογικά χρονικά, αν και κόμμα αξιωματικής αντιπολίτευσης αποφεύγει να διοργανώσει ανοιχτή συγκέντρωση στην Αθήνα την Πέμπτη πριν τις εκλογές. Το κόμμα που οικειοποιήθηκε ασύστολα εκλογικά το κίνημα των πλατειών, αφού για δύο χρόνια το καθήλωσε στον καναπέ, τώρα δεν επιχειρεί έστω και για μία φορά να γεμίσει το Σύνταγμα, με ότι αυτό κινηματικά και σημειολογικά σημαίνει. Κάνει την τελευταία στιγμή συγκέντρωση στην Ομόνοια επειδή το Κ.Κ.Ε. τον ξεφτύλισε παίρνοντας το Σύνταγμα την Πέμπτη.

Ως προς το δεύτερο, ακόμα και αυτοί που δημοσκοπικά ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ, στη συντριπτική τους πλειοψηφία δηλώνουν ότι δεν πιστεύουν ότι μπορεί να αλλάξει την οικονομική πολιτική. Καμμία σχέση με το ρεύμα ΠΑΣΟΚ και την όλη συγκυρία του 1981. Τότε υπήρχε και πλήθος και πάθος. Η αριστερά είχε επιβάλει ατζέντα και ο προεκλογικός λόγος του ΠΑΣΟΚ περιείχε μεγάλο μέρος των αιτημάτων της τόσο στο οικονομικό και κοινωνικό, όσο και στο πολιτικό πεδίο. Και πραγματοποίησε αρκετά από αυτά : Αυξήσεις μισθών και συντάξεων, καθιέρωση Α.Τ.Α. – Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή, κρατικοποιήσεις, Εθνικό Σύστημα Υγείας, αναγνώριση Εθνικής Αντίστασης και συντάξεις στους πολιτικούς πρόσφυγες, μεταρρύθμιση στο Οικογενειακό Δίκαιο κ.α. Τη βραδιά των εκλογών της 18/10/1981 πανηγυρίζοντας στους δρόμους οι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ φώναζαν τα ίδια συνθήματα με αυτούς της επαναστατικής αριστεράς : Εξω από το ΝΑΤΟ, έξω από την ΕΟΚ, να καούν οι φάκελλοι, να διαλυθούν τα ΜΑΤ κλπ. Δεν έγινε τίποτε από αυτά, ενώ τα επόμενα χρόνια αναιρέθηκαν αρκετά και από τα πρώτα. Όμως η ψήφος στο ΠΑΣΟΚ, που για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά απειλούσε την κυριαρχία της δεξιάς, έδειχνε να έχει κάποιο νόημα. Και επιβαλλόταν και από πλήθος, που συχνά την υπερασπιζόταν στο δρόμο, και από πάθος, τόσο, που συχνά σκέπαζε την αριστερά. Λίγα χρόνια μετά συναντούσαμε τους Πασόκους στο δρόμο σαν πρασινοφρουρούς και σαν «αγανακτισμένους πολίτες» στο όνομα των δημοκρατικών δυνάμεων πάντα.

Η σημερινή ψυχολογία του εκλογικού σώματος δεν έχει καμία σχέση. Ανθρωποι δίκαια μεν αγανακτισμένοι από την οικονομική τους ληλασία, που όμως με νοοτροπία μικροτσογαδόρου που δίνει το κέρμα του για να μην βγει από τη διεκδίκηση του τζακ ποτ αν και ξέρει ότι τα “κέρδη” δεν είναι ποτέ για όλους, και με χιλιοειπωμένα προσχήματα (καλά τα λέτε, αλλά δεν αντέχω άλλο οικονομικά κλπ) απεμπολούν την ψήφο τους και προτιμούν αυτό που φαντάζει ως μικρότερο κακό. Ετοιμάζονται για να μετανοιώσουν. Πολλοί από αυτούς που κυρίως διακρίνονται από αυτήν την επιλογή είναι διάφοροι πρώην και νυν αριστεροί, ακόμα και πολλοί «αντιεξουσιαστές», που συνδυάζουν συχνά έως και με αποκάλυπτο κυνισμό την πεποίθηση ότι αφού οι εκλογές έτσι κι αλλιώς δεν φέρνουν την αλλαγή ως ψηφίσουμε ότι μας συμφέρει για

την ώρα, συμβάλλοντας συνειδητά στην επικύρωση συσχετισμών που εμποδίζουν τελικά την αλλαγή. Αντιθέτως άνθρωποι που αποδεσμεύτηκαν από αστικά κόμματα και δεν πάσχουν από το μικρόβιο του κυβερνητισμού, ίσως και γιατί διαβλέπουν στον κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ στοιχεία του παλιού ΠΑΣΟΚ, είμαι δεκτικότεροι στον απεγκλωβισμό από τα διλήμματα.

Δεν έχει υπάρξει άλλοτε τέτοιο ποτάμι παραίτησης και απελπισίας. Ενας απελπισμένος λαός ετοιμάζεται να καταψηφίσει την εξόντωσή του όχι μόνο χωρίς να αγωνισθεί, αλλά και χωρίς να προωθεί αλλαγή πολιτικής, απλά δοκιμάζοντας έναν νέο διαχειριστή. Σαν να αλλάζει κανάλι στην τηλεόραση.

2. ΚΑΙ ΤΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ;

Άλλες από τις προεκλογικές υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι γρίφοι και άλλες μαδάνε κάθε μέρα σαν τη μαργαρίτα. Εντελώς ενδεικτικά :

Από τη διαγραφή του χρέους πέρασαν στη διαπραγμάτευση.

Στο ερώτημα τι ζητούν με τη διαπραγμάτευση απαντούν για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους (ποιού και με ποιά κριτήρια) του χρέους και παράταση της πληρωμής του (που βέβαια πολλαπλασιάζει τα επιτόκια) με ρήτρα ανάπτυξης (που για να συμφωνηθεί προϋποθέτει οικονομικοπολιτικές δεσμεύσεις που θα την εξασφαλίσουν).

Στο ερώτημα τι θα κάνουν εάν δεν πετύχουν συμφωνία των δανειστών με τη διαπραγμάτευση στρουθοκαμηλίζουν. Διαβεβαιώνουν πάντως ότι δεν θα φύγουν από το ευρώ.

Από την καταγγελία των μνημονίων πέρασαν στην τήρηση των δεσμεύσεων.

Στο ερώτημα με ποιά χρήματα θα ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις, δηλαδή την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων δεν απαντούν. Πρόσφατα άρχισαν να ψελλίζουν για ομόλογα και δάνεια από ΕΚΤ (που σημαίνει νέα μνημόνια) ή από αγορές (που σημαίνει πολλαπλάσια επιτόκια).

Από την καταγγελία των ιδιωτικοποιήσεων πέρασαν στην μη επανασύσταση της Ολυμπιακής Αεροπορίας και τον σεβασμό της ιδιόμορφης σύμβασης Cosco στον Πειραιά.

Από την κατάργηση της υπερφορολόγησης πέρασαν στην διεύρυνση της φορολογικής βάσης, αλλά χωρίς αύξηση της φορολογίας των επιχειρήσεων.

Από την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ πέρασαν στην επιβολή ΦΜΑΠ χωρίς να διατυπώνουν το όριο η έστω να εξαιρούν ρητά την πρώτη κατοικία.

Από τους αγώνες για την κατάργηση των χαρατσιών και την προστασία των λαϊκών περιουσιών από τα κόκκινα δάνεια βρίσκονται στην πλήρη προγραμματική ασάφεια. Εξ άλλου δεν υποσχέθηκαν ποτέ σεισάχθεια η έστω μείωση επιτοκίων δανείων σε νοικοκυριά με αναγκαστικό νόμο. Ούτε κατάργηση των διοδίων.

Στη μείωση των στρατιωτικών δαπανών απαντούν πλέον αρνητικά.

Από το αίτημα αποπλισμού της αστυνομίας πέρασαν στην υπόσχεση αποπλισμού της αστυνομίας όταν βρίσκεται σε επαφή με διαδηλωτές. (Δεν φτάσαμε ακόμα να μας πυροβολούν απροκάλυπτα όταν διαδηλώνουμε. Τα γκλόμπς, οι κροτίδες κρότου λάμψης και τα χημικά και δακρυγόνα δεν είναι όπλα κατά τον ΣΥΡΙΖΑ ;).

Ο χωρισμός κράτους - εκκλησίας εγκαταλείπεται.

Η συμμαχία των μνημονιακών κυβερνήσεων με το Ισραήλ και η όλη εξωτερική της πολιτική συνεχίζεται.

Για μισθούς και συντάξεις καμμία συγκεκριμένη δέσμευση. Μόνο για τα 751 € των νεοπροσλαμβανομένων. Οσες προσλήψεις γίνουν με ανεργία 30% σε μία αγορά που μπορεί να προσλαμβάνει και με τα μισά. Για τους μισθούς των 800, 100, 1500 κλπ €, που έχουν μειωθεί πάνω από 30% από το 2009, ποσά με τα οποία ένας παλιότερος μισθωτός καλείται να συντηρήσει οικογένεια (που στις περισσότερες περιπτώσεις έχει έναν και δύο ανέργους) και να πληρώνει νοίκι η δάνειο, καμμία υπόσχεση. Συνεπώς δεν συζητάμε για αλλαγή πολιτικής, αλλά για θεσμική ελεημοσύνη.

Αλλά τα 751 € δεν είναι μόνο αίτημα του ΣΥΡΙΖΑ. Ο πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου (άλλοτε στενός συνεργάτης και εξ απορρήτων του πρωθυπουργού) έχει ταχθεί ήδη υπέρ της επαναφοράς του ελάχιστου μισθού στα 751 €, όπως και κατά της λειτουργίας των καταστημάτων τις Κυριακές. Το ζήτημα αυτό άλλωστε καταγράφει άλλη μία κυβερνητική ήττα και διάρρηξη της σχέσης της με τον μικρομεσαίο εμπορικό κόσμο, τους εμποροϋπαλλήλους, αλλά και την εκκλησία που διεκδικεί τις Κυριακές για τον εαυτό της. Τα 751 € υποστηρίζουν και άλλοι εργοδοτικοί φορείς, όπως η ΓΕΣΑΣΕ και η ΓΕΣΕΒΕ και βέβαια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Ενώ ήδη ο (ιδιωτικοποιημένος και υπό τον έλεγχο της Deutsche Telecom) ΟΤΕ υπέγραψε πρόσφατα διετή επιχειρησιακή ΣΣΕ και τα δίνει. Παίρνει πίσω βέβαια άλλα επιδόματα, ωριμάνσεις κλπ. Ολοι αυτοί προφανώς γνωρίζουν ότι το ανελέητο ξεζούμισμα της κοινωνίας όλα αυτά τα χρόνια δεν τους έφερε ανάπτυξη, ούτε τζίρο, αλλά είτε κλεισίματα, είτε πρόσκαιρα κέρδη χωρίς προοπτική, ενώ τους παραδίδει ως βορά σε ισχυρότερους ανταγωνιστές. Εχοντας μέχρι τώρα μία κυβέρνηση σκληρή και πιστή στην τρόικα, αλλά τελικά αναποτελεσματική οικονομικά και ασταθέστατη πολιτικά, φαίνεται να αντιμετωπίζουν χωρίς αρνητική στάση μία διαφανόμενη κυβέρνηση ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με πλεονεκτήματα την κοινωνική της αποδοχή, την μη αμφισβήτηση των κυρίαρχων αστικών επιλογών (Ευρώ, Ε.Ε, ΝΑΤΟ), τη διαχείριση του δημόσιου χρέους χωρίς μονομερή διαγραφή και κρατικοποίηση των τραπεζών, και μία πολιτική που θα λύνει το πρόβλημα της οικονομικής ρευστότητας χωρίς να τους θίγει προς όφελος της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Μία κυβέρνηση, που με τη συναίνεσή τους αντί για αλλαγή οικονομικής πολιτικής θα προσφέρει λίγη ελεημοσύνη στην ακραία φτώχεια.

3. Η ΔΟΥΡΟΥ ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ;

Αλλά ας δούμε και μερικά εφαρμοσμένα δείγματα της αυριανής κυβερνητικής πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ. Η μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας, η Αττική από τον Σεπτέμβριο έχει απόλυτη πλειοψηφία Δούρου - ΣΥΡΙΖΑ. Ποιά δείγματα γραφής έχει δώσει η διοίκηση της Περιφέρειας Αττικής από τη Ρένα Δούρου;

Συμπαρίσταται στις συμβασιούχες καθαρίστριες που αρνείται να προσλάβει με σύμβαση αορίστου χρόνου το Υπουργείο Οικονομικών, αλλά η ίδια δεν προσλαμβάνει καθαρίστριες, αλλά αναθέτει την καθαριότητα σε εξωτερικές εταιρίες - αντίστοιχες με εκείνες που αναδείχθηκαν την περίοδο της απόπειρας δολοφονίας της Κωνσταντίνας Κούνεβα, σημερινής ευρωβουλευτίνας του ΣΥΡΙΖΑ, με σύμβαση έργου.

Κατήγγελλε την οικονομική πολιτική Σγουρού ως κοινωνικά ανάλητη, αλλά ο προϋπολογισμός που εισηγήθηκε και ψηφίστηκε για το 2015 είναι κατά 95% ίδιος με εκείνον του προκατόχου της.

Μόλις 2,2% των εσόδων του (13,1 επί συνόλου 588 εκατ. €) έχουν προγραμματισθεί για κοινωνικές δαπάνες.

Στον Μελισσανίδη προβλέπονται περισσότερα. Θα του δοθούν 20 εκατομμύρια €, την ώρα που η μισή Αττική πεινάει, όταν η εταιρία του απέτυχε επανειλημμένα να συγκεντρώσει το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο (μόλις 1,8 εκ αντί των προβλεπομένων 29) που προβλέπεται για τη συμμετοχή ιδίων κεφαλαίων για να χτίσει πάνω στο άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας με δημόσιο χρήμα ένα ιδιωτικό γήπεδο. Δεν έχει εκδώσει μία ανακοίνωση καταδίκης των επανειλημμένων τραμπούκικων επιθέσεων "οπαδών της ΑΕΚ" όχι μόνο στους κατοίκους που αντιστέκονται, αλλά ακόμα και στο Δημοτικό Συμβούλιο. Ενώ του επιτρέπει

την καταστροφική περιβαλλοντικά λειτουργία της εταιρίας διαχείρισης υγρών αποβλήτων πλοίων στον χώρο των πρώην Λιπασμάτων της Δραπετσώνας.

Αλλά και η ΠΑΕ - ΠΑΟ δεν αδικείται. Παίρνει 7.000.000 € από τον περιφερειακό προϋπολογισμό 2015, εκτός εάν η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίψει την ένσταση Αλαφούζου ενάντια στην πρωτόδικη απόφαση του κλιμακίου που ακύρωσε την σχετική πρόβλεψη, δεχόμενο προσφυγή δεξιών (!!!) περιφερειακών συμβούλων. Λεπτομέρεια : Η κ. Δούρου αρνήθηκε, αν και της ζητήθηκε από τη Δέσποινα Κουτσούμπα να δώσει εντολή στη Νομική υπηρεσία της Περιφέρειας να παρέμβει στη δίκη κατά της αίτησης ανάκλησης Αλαφούζου, με αποτέλεσμα να απουσιάσει από τη δίκη. Όπως το Δημόσιο όταν η ΑΕΚ έμπαινε στο άρθρο 44...Ευτυχώς το Ε.Σ, απέρριψε την αίτηση ανάκλησης. Ακόμα και αυτό διαθέτει μεγαλύτερο φιλότιμο από την "Εβίτα" της περιφέρειας.

Για την κατασκευή του ΧΥΤΑ Γραμματικού προβλέπονται 2.000.000 € παρά την εκφρασμένη αντίθεση των κατοίκων στη δημιουργία του. Και δεν έχει εμφανισθεί οποιοσδήποτε σχεδιασμός για τη διαχείριση των απορριμμάτων, διαλογή στην πηγή κλπ.

Για τους Σύριους πολιτικούς πρόσφυγες έως τώρα η περιφέρεια δεν έχει διαθέσει καμμία δαπάνη για στέγαση και σίτιση.

Αντί να διεκδικεί από το κράτος τα έσοδα που αντιστοιχούν στις ανάγκες παροχής κοινωνικών υπηρεσιών που αντιστοιχούν στις αρμοδιότητές της Περιφέρειας Αττικής, αυτών που έχει περικόψει ο Καλλικράτης και αυτών που οφείλει το κράτος στους Ο.Τ.Α, αρκείται σε ψίχουλα, κάνει πλάτες ουσιαστικά στην προτεραιότητα περικοπών για την πληρωμή του χρέους και προσανατολίζεται στην απορρόφηση των ΕΣΠΑ - χρημάτων που δίνονται από την ΕΕ με σωρεία όρων για επιχειρηματικές προτεραιότητες επιλογής της και με ανοχή επώδυνων εργασιακών όρων.

Αντί να προσλαμβάνει προσωπικό με σταθερές και αξιοπρεπείς εργασιακές σχέσεις για την εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών, εκχωρεί δημόσιες υπηρεσίες σε ιδιώτες και ωθεί στα ΚΟΙΝΣΕΠ προπαγανδίζοντας την επιχειρηματικότητα.

Συνεπώς επαναλαμβάνει την πολιτική του προκατόχου της και κινείται στα διαχειριστικά όρια των δεδομένων της κεντρικής πολιτικής, του χρέους, των περικοπών, της ιδιωτικής οικονομίας και της Ε.Ε.

4. Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΛΛΑΖΕΙ;

Ετσι προχωράει η Ελλάδα σύμφωνα και με το σπότη. Και μάλιστα "σε μία Ευρώπη που αλλάζει"

Ποιά Ευρώπη αλήθεια πάλι αλλάζει και προς ποιά κατεύθυνση;

Η Ευρώπη της Μέρκελ, του Ολάντ, του Ρέντσι, του Ραχόϊ, του Κάμερον, του Γιούνγκερ, του Ντάϊσενμπλουμ, του Ντράγκκι;

Η μήπως η Ευρώπη της ανερχόμενης ακροδεξιάς;

Γιατί αυτή η ταύτιση Ευρώπης, δηλαδή των λαών χωρών μιας γεωγραφικής ηπείρου, με την Ε.Ε, δηλαδή με την εξουσία της;

Γιατί η πολιτική συμπάθεια στην Ε.Ε. σημαίνει ταύτιση με τους λαούς της και η αντιπαλότητα με την Ε.Ε. αντίθεση με την Ευρώπη;

Ο Σαμαράς και τα αστικά κόμματα έχουν κάθε λόγο να εγκλωβίζουν με τέτοια επικοινωνιακά τρύκ. Ο ΣΥΡΙΖΑ τι λόγο έχει;

Με την ευκαιρία, είμαστε μήπως και εμείς «Σαρλί Εμπντό»; Δεν νομίζω. Η αντίθεσή μας με τους δολοφόνους ισλαμοφασίστες δεν είναι μεγαλύτερη από όσο με αυτούς που τους εξέθρεψαν (αρκετοί μετείχαν στην πορεία εναντίον τους), ούτε μας ταυτίζει με όσους στο όνομα της ελευθεροτυπίας έχουν κάνει τον ρατσισμό και τον χλευασμό των μουσουλμάνων επιστήμη. Δεν είδαμε δα και ποτέ την ελευθεροτυπία τους να σατυρίζει τόσο σκληρά τους δυτικούς ηγέτες.

Αν η Γαλλία ήταν δημοκρατική δεν θα είχε καταδικάσει τις επόμενες μέρες σε φυλάκιση 4 ετών για υποκίνηση σε τρομοκρατία κάποιον μεθυσμένο που φώναξε «Μπράβο αδελφοί Κουασί» όταν έγινε το συμβάν. Αυτή είναι η ελευθερία του λόγου στην “Ευρώπη που αλλάζει”.

Σήμερα που η μεθοδευμένη ισλαμοφοβία χρησιμοποιείται ξανά για να εξυψώσει ιδεολογικά και ηθικά τις δυτικές καπιταλιστικές χώρες γιατί ακόμα και ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για Ευρώπη αντί για Ε.Ε. και χρησιμοποιεί τα ίδια επικοινωνιακά ψέμματα για να πιστέψουμε ότι η αντιμνημονιακή πολιτική μέσα στην ΕΕ έχει προοπτική ;

5. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

.... προσβλέπει στη δικαίωση των αγώνων του. Αλλά αντί για αυτό βλέπει όσα αναφέραμε παραπάνω.

Ετσι ανταποκρίνεται όμως ο ΣΥΡΙΖΑ στις προσδοκίες του κόσμου του αγώνα ; Τι έχει να πεί σε αυτούς που μάτωσαν στις πλατείες ; Στις πανεργατικές απεργίες και διαδηλώσεις ; Στους κατοίκους της Κερατέας που νίκησαν απέναντι στην κυβέρνηση Γ.Α.Π. με αρμόδια Υφυπουργό Εσωτερικών την Θεοδώρα Τζάκρη, σημερινή του υποψήφια ; Στους εργαζόμενους της Cosco που απήργησαν και πέτυχαν το καλοκαίρι σειρά αιτημάτων (αύξηση βαρδιών, όροι ασφάλειας, σ.σ.ε κλπ) διαψεύδοντας το ανίκητο των ιδιωτικών κολοσσών ; Στους δημόσιους υπάλληλους, τους διοικητικούς και τους φύλακες των ΑΕΙ, τους καθηγητές και όλους τους άλλους που μπλόκαραν τις απολύσεις, αξιολογήσεις και διαθεσιμότητες του Μητσotάκη ; Στους φοιτητές που αντιστάθηκαν στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και την πειθάρχηση των ΑΕΙ και έστειλαν αδιάβαστο τον «ακομμάτιστο Φορτσάκη» σε μία ακόμα αντιμισθία ; Στους απεργούς του Λουκίσα, τους επιστρατευμένους ακόμα αδάμαστους απεργούς του Μετρό, της Χαλυβουργίας, στους εργάτες της ΒΙΟ.ΜΕ., στους υγειονομικούς ενάντια στα κλεισίματα των νοσοκομείων, στους απεργούς της Γενικής Ανακύκλωσης που ματώνουν για τα δεδουλευμένα τους ; Στον ηρωικό αγώνα των εργαζομένων της ΕΡΤ, των καθαριστριών, των συμβασιούχων, της Coca Cola, των κατοίκων στις Σκουριές και στο τεράστιο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα που προκάλεσε την καθίζηση της Χρυσής Αυγής και την φυλάκιση των αρχηγών της ;

Πως χωράνε όλοι αυτοί, που διδάσκουν ότι τη νίκη τη φέρνει ο αγώνας μέσα στην κάληπη της απελπισίας και στον εγκλωβισμό στην εξουσία αυτών που επιζητούν την εξαθλίωσή τους;

Και πως χωράνε στην ίδια απελπισία αυτοί που θέλουν να δούν την αριστερά να κυβερνά; Ποιά αριστερά;

Τι σχέση έχει η ιστορία της αριστεράς με την αριστερά που δηλώνει ότι ανήκει στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ;

Με την αριστερά που αφαιρεί για πρώτη φορά την αναφορά στην αμερικανοκίνητη δικτατορία της 21/4/1967 στην ανακοίνωσή της για την τελευταία επέτειο του Πολυτεχνείου;

Με την αριστερά του 1989 που στεγάζεται και στον ΣΥΡΙΖΑ και στο ΚΚΕ και ακόμα περιμένουμε την αυτοκριτική της;

Με την αριστερά που ο ηγέτης της επισκέπτεται το Κόμο, τον Πάπα, το Άγιο Όρος (χωρίς μια στάση στις γειτονικές Σκουριές), την κ. Δασκαλάκη, τον ΣΕΒ, τους εφοπλιστές και τους καθησυχάζει για όσα σκέφτεται να κάνει;

6. Η ΧΑΜΕΝΗ ΨΗΦΟΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Οι αυταπάτες με τον ΣΥΡΙΖΑ καιρός να τελειώνουν. Και όσοι τον αντιμετωπίζουν – αναφέρομαι στην ηγεσία του – απλά ως “σύντροφο που κάνει λάθος” συμβάλλουν στη σύγχυση. Δεν συζητάμε για κυβέρνηση «Κερένσκι» α λα Ελληνικά, ούτε καν για ρεφορμιστική αριστερά, αλλά μετά βίας για σοσιαλδημοκρατία. Όσοι αντιλαμβάνονται γενικά την σημερινή αριστερά στην Ελλάδα σαν μία ενιαία οικογένεια που ο μεγάλος αδελφός πάσχει από αρτηριοσκλήρωση, ο μεσαίος έχει συμβιβαστεί και εμείς, ο μικρότερος και επαναστατημένος πρέπει να τους καλοπιιάσουμε για να καταλάβουν το λάθος τους, είναι μακριά νυχτωμένοι. Ρίχνουν νερό στον μύλο της “παναριστεράς”, του εισοδισμού και της κριτικής στήριξης, υποτάσσονται στον κυβερνητισμό, αποπροσανατολίζουν το κίνημα καλλιεργώντας προσδοκίες και υποβαθμίζουν την πολιτική αυτοτέλεια της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, που είναι απόλυτα αναγκαία σήμερα για την πολιτική συγκρότηση και την προγραμματική προοπτική των κοινωνικών αντιστάσεων. Και τον ΣΥΡΙΖΑ, παρά τον σημαντικό τους συσχετισμό, δεν τον άλλαξαν ούτε οι αριστερές του συνιστώσες. Όλες τους ενσωματώθηκαν, αλλοτριώθηκαν ή περιθωριοποιήθηκαν. Και αν δεν μπόρεσαν να αλλάξουν ένα αντιπολιτευόμενο και σε ιδιαίτερα κινηματικές συνθήκες κόμμα, ακόμα περισσότερο δεν θα μπορέσουν να αλλάξουν μία κυβέρνηση χωρίς εξουσία, δέσμια όλων των παραπάνω επιλογών της.

Και δεν αποτελεί υποτίμηση στον κόσμο των αγώνων που ζητά μία καλύτερη προοπτική η τοποθέτηση αυτή. Αυτοί που τους υποτιμούν είναι εκείνοι που υπόσχονται πράγμα που ξέρουν ότι δεν γίνονται. Εξάλλου ο κόσμος των αγώνων δεν μονοπωλείται από τον ΣΥΡΙΖΑ και κανέναν. Τους καλούμε όλους να θυμηθούν τους αγώνες που έδωσαν και να τους τιμήσουν στην κάλπη. Ημασταν πάντα μαζί τους. Για όσους από αυτούς δεν πιστεύουν ότι οι εκλογές φέρνουν την αλλαγή επισημαίνουμε ότι η πεποίθηση αυτή μάλλον αντιφάσκει με την ψήφο στο μαγειρείο της εκλογικής αυταπάτης. Και φυσικά θα είμαστε μαζί με τον κόσμο των αγώνων την επόμενη των εκλογών, αλλά από θέση εργατικής, λαϊκής, αριστερής αντιπολίτευσης.

Ούτε υποτιμάμε το ζήτημα της ενότητας της αριστεράς, εκεί που είναι εφικτή. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα έξι χρόνια που συμπληρώνει (και που η ίδια η συγκρότησή της αποτελεί σοβαρό βήμα στην υπόθεση αυτή) πήρε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για την κοινή δράση, ιδίως στα συνδικάτα : Πρόταση κοινής δράσης (2010), πρόταση αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής (2012), πρόταση κοινής δράσης στο δημόσιο ενάντια στις διαθεσιμότητες – απολύσεις – «αξιολόγηση» (2014). Δεν αποβλέπαμε σε συμμαχίες κορυφής, αλλά σε ενότητα στη βάση, με στόχο να μην περάσει η κυβερνητική πολιτική. Σε όλες προσκρούσαμε στον σεχταρισμό του Κ.Κ.Ε. (και άλλων μικρότερων) και στον οππορτουνισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Επίσης είναι κοινά γνωστό ότι και ο κόσμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (όχι σε ρήξη με την «ηγεσία του», αφού από άλλες συνιστώσες υπήρξε ανοχή και από άλλες συγκεκριμένη γραμμή) στήριξε – με όποιες επιφυλάξεις – στον δεύτερο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών τους υποψήφιους της αριστεράς που είχαν περάσει. Αυτά που έχουν να επιδείξουν όσοι εκλέχτηκαν κατά κανόνα μοιάζουν με όσα περιγράψαμε παραπάνω για την περιφέρεια.

Τα ξέρει όλα αυτά ο Τσίπρας, που δεν διστάζει να εξαγγέλλει προεκλογικά δήθεν πρόθεση μελλοντικής συνεργασίας του με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το κάνει για να δελεάσει τον κόσμο του αγώνα, αμφιταλαντευόμενους, ενδιάμεσους, ακόμα και πολύ κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ που βλέπει με δυσπιστία όσα περιγράψαμε παραπάνω, που δίκαια έχει ψηλά στη συνείδησή του την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την αγωνιστικότητά της, να τον ψηφίσει πιστεύοντας έχει συμφωνηθεί κάτι τέτοιο. Αν ο καλόπιστος ψηφοφόρος πείθεται, αυτό συμβαίνει διότι ο Τσίπρας τον εξαπατά : Την ώρα που εξαγγέλλει τη συνεργασία γνωρίζει ότι δεν συντρέχουν οι όροι της, αφού οι κεντρικές πολιτικές επιλογές ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι τακτικά τουλάχιστον αντίθετες.

Και το ξέρει και ο Σαμαράς που αναγνωρίζει στο πρόσωπο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (όπως και πολλοί υπουργοί του) τον αληθινό του εφιάλτη και σπεύδει να επισημάνει την αντίφαση του Τσίπρα θυμίζοντας ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι αναγνωρισμένος εχθρός του ευρώ και της Ε.Ε. Και δεν έχει άδικο. Επίσης είμαστε και νοιώθουμε

αναγνωρισμένος εχθρός του ίδιου και της πολιτικής του και νοιώθουμε περήφανοι για αυτό. Και το νοιώθει ο κόσμος και για αυτό μας εκτιμά. Και έτσι για πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία η «εξωκοινοβουλευτική αριστερά» έχει αποκτήσει την αναγνωρισιμότητά της.

Σε μία εποχή που η κοινωνία αναζητά εναγώνια την προοπτική που θα αποτρέψει την παραπέρα εξαθλίωσή της και ακόμα περισσότερο θα μετατρέψει τις αντιστάσεις σε νικηφόρα προοπτική, η εκλογική ενίσχυση δυνάμεων που υπόσχονται ψευδώς ότι μπορούν να διαχειριστούν προς όφελος του λαού υπερεθνικούς ταξικούς καπιταλιστικούς ως και στρατιωτικούς μηχανισμούς που διαμορφώνουν σε πολιτικό, οικονομικό και στρατιωτικό επίπεδο τους όρους της εξαθλίωσης, είναι η πραγματικά χαμένη ψήφος.

Τουλάχιστον σε αυτήν την προεκλογική ρητορική του απουσιάζει από την αποδοκιμασία στους ψηφοφόρους των μικρότερων αριστερών συνδυασμών το επιχείρημα ότι “η ψήφος στα μικρά κόμματα που μένουν εκτός Βουλής ενισχύει το πρώτο κόμμα”. Βλέπετε, τώρα πρώτο κόμμα είναι ο ίδιος. Αυτό βέβαια καθόλου δεν εμποδίζει τα μέσα του ΣΥΡΙΖΑ (Αυγή, Εποχή, Δρόμος, left.gr) να παρουσιάζουν επιλεκτικά ακόμα και τις λίγες δημοσκοπήσεις που εμφανίζουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ εξαφανίζοντάς την επιτηδευμένα από παντού. “Αριστερά” πολιτικά ήθη μέλλοντος κυβερνητικού κόμματος πριν ακόμα αποκτήσει την αλαζονεία της «εξουσίας», την οποία μάλλον πρόκειται να αισθανθούμε περισσότερο από την αστική τάξη !!!

Απέναντι στη συμπίεση της απελπισίας που θα στείλει τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση και στη συνέχεια την κοινωνική δυσαρέσκεια στη δεξιά αντιτάσσουμε την προοπτική της ελπίδας στον αγώνα για αντικαπιταλιστική ανατροπή. Στην πολιτική και προγραμματική συγκρότηση των αντιστάσεων για μια αριστερά ρήξης και ανατροπής στην κατεύθυνση του κατάργησης της κοινωνίας της εκμετάλλευσης.

Και αυτή σήμερα δεν περνάει από την κυβερνητική ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά από την εκλογική και πολιτική ισχυροποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ.

Αθήνα, 20/1/2015

***Ο Κώστας Παπαδάκης είναι υποψήφιος βουλευτής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ στη Β΄ Αθηνών.**

Πηγή: aristeriantepithesi